

EVANGHELIA IN ACORD CU MOARTEA SI INVIEREA LUI ISUS HRISTOS

"Vă fac cunoscut, fraților, Evanghelia pe care v-am propovăduit-o... V-am învățat înainte de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat, și a înviat a treia zi, după Scripturi"; 1Cor.15:1-3

Pavel sumarizează evanghelia celor din Corint, așa cum a primit-o și el (de la ucenicii care au fost martori oculari). Această evanghelie consta în moartea lui Hristos ca jertfă de păcate în acord cu scripturile (cel mai evident text fiind Isaia 53) dar și învierea sa tot după scripturi (cf. Ps.16:10, Osea 6:2 etc).

Totuși, trebuie să ne întrebăm următorul lucru: Cum se face că imediat după moartea și învierea lui Isus Hristos, evanghelia, așa cum am văzut-o definită până acum în scripturile vechi testamentale și chiar proclamată de Isus în timpul lucrării Sale (ca vestea bună a venirii veacului viitor, restaurării împărăției lui Israel, învierii sfinților spre viață veșnică în ceruri noi și pământ nou) a fost parcă înlocuită cu evanghelia morții și învierii lui Isus Hristos?

Cum putem armoniza conceptul și elementele evangheliei din Vechiul Testament cu evanghelia din Noul Testament vestită în moartea și învierea Domnului?

Răspunsul la această întrebare poate fi simplu, având o continuitate de netăgăduit atunci când înțelegem și interpretăm corect moartea și învierea Domnului Isus așa cum au fost interpretate de ucenici și martorii oculari.

Aceștia au interpretat învierea Domnului funcționând ca o garanție a promisiunilor de sfârșit ale lui Dumnezeu. Pentru Pavel, așa cum am văzut în 1Corinteni 15 evanghelia era asociată cu învierea lui Isus care anticipa învierea comună de la sfârșitul veacului.

Astfel citim în continuare în 1Cor.15:19-23

Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii! Dar acum, Hristos a înviat din morți, primul rod al celor adormiți. Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos; dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos.
v.19-23

Învierea lui Isus Hristos era o garanție absolută că singur Om care a învins răul existențial, moartea, a fost rânduit Judecătorul viilor și al morților și va aduce și învierea generală la a doua sa venire.

Mai mult decât atât, în pasajul din 1Corinteni 15, Pavel leagă învierea lui Isus nu doar de învierea generală a tuturor sfinților ci și de venirea împărăției mesianice la a doua Sa venire, iar mai apoi a executării judecării peste vrăjmașii Domnului și nimicirii morții și blestemului inițial de peste toată creația.

În 1Corinteni15:23 a doua venire a lui Isus Hristos aduce învierea generală după care vedem în continuare:

...ca El trebuie să împărătească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea. Dumnezeu, în adevăr, „a pus totul sub picioarele Lui”. Și când toate lucrurile Îi vor fi supuse, atunci chiar și Fiul Se va supune Celui ce l-a supus toate lucrurile, pentru ca Dumnezeu să fie totul în toți.

Toate cele citite mai sus erau elementele evangheliei pe care am văzut-o încă din primele pagini ale scripturilor vechi testamentale.

Învierea lui Isus era o confirmare a tot ceea ce s-a spus în vechime și garanta că el este sămânța care va inversa blestemul Domnului, aducând învierea, împărăția, nimicind moartea și restaurând creația din decădere la a doua Sa venire.

Împreună cu aceasta, moartea Sa a fost înțeleasă ca o jertfă de ispășire care asigura iertarea păcatelor și împăcarea cu Dumnezeu în acest veac înspre includerea în promisiunile finale.

De aceea, îndemnul lui Pavel din acest pasaj era ca cei din Corint să fie tari și neclintiți în credința lor până la capăt, astfel încât să fie parte în împărăția viitoare și învierea comună pe care învierea lui Isus o garanta iar moartea sa era soluția de includere în promisiunile lui Dumnezeu.

În concluzie, apostolii au văzut moartea și învierea lui Isus Hristos ca fiind centrale propăvăduirii evangheliei dar doar în legătură directă și exclusivitate cu elementele evangheliei din vechime precum Ziua Domnului, învierea sfinților, promisiunea împărăției și restaurării tuturor lucrurilor.

Cu alte cuvinte viața, moartea și învierea Domnului Isus sunt o **confirmare și întărire a mesajului evangheliei**, garantând împreună cu scripturile și promisiunile lui Dumnezeu din vechime, că acea Zi este sigură și ar trebui să reprezinte nădejdea și ancora oricărui ucenic al Domnului.

Fără ca să vedem acest cadru de interpretare al apostolilor ajungem să vedem moartea și învierea Domnului Isus total izolat față de cadrul istoric, astfel fiind lipsiți de dimensiunea sa decisivă în orientarea noastră spre nădejde și veacul viitor care să ne imprime o trăire în prezent în ascultare și frică de Domnul.

"Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!" îi avertiza Pavel pe corinteni asupra pericolul pierderii înțeleșului și ancorii pe care jertfa și învierea lui Hristos le au în relație cu toate celelalte elemente ale evangheliei.

De aceea, chemarea pentru noi astăzi este să ținem centrală credința noastră în jertfa și învierea Domnului Isus împreună cu elementele de final toate acestea pe un fundament al ascultării loiale și fricii de Domnul până la sfârșit.